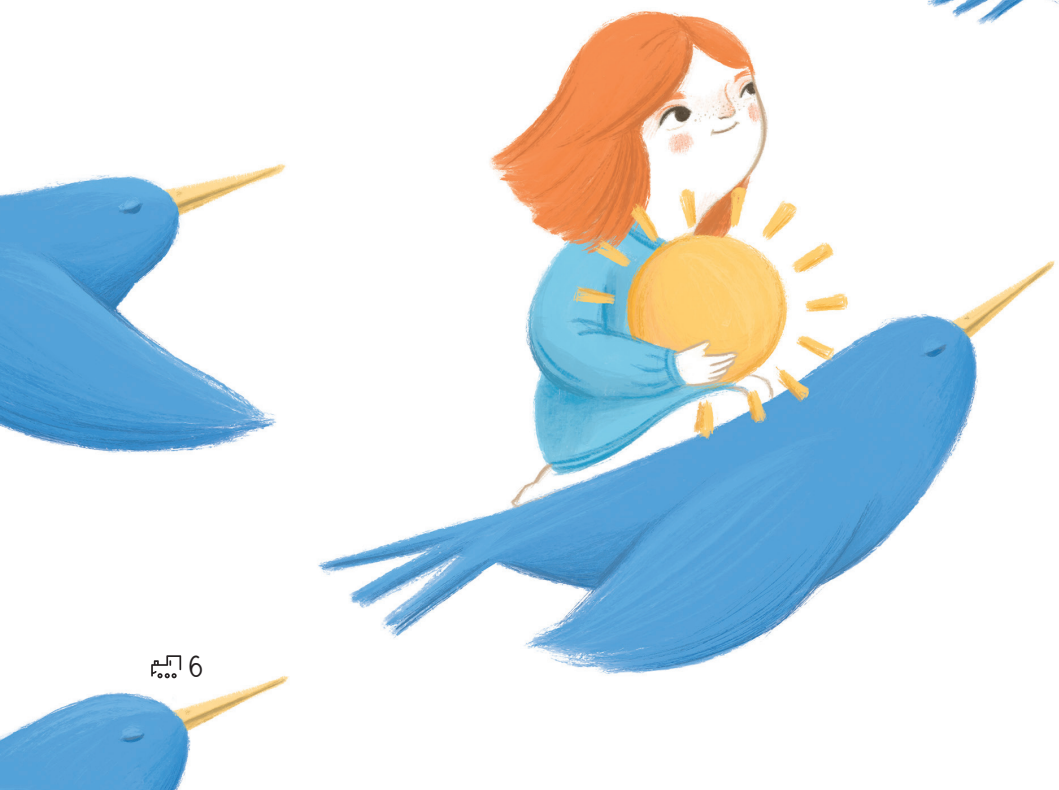

Un vol d'estornells

Ja arriben els estornells,
van dient que el sol s'amaga
i que, amb gana o sense gana,
hem de fer un pensament.

El seu vol és una dansa,
un ballet que va i que ve,
una festa que enamora,
que ens encisa i ens sorprén.

Ara formen, tots a una,
un vaixell que solca el cel,
ara un carro, un corder,
un gran llapis, un quadern,
una casa, un castell
i un gegant que riu content.

Al final de l'espectacle,
una ordre que no es sent
els convoca a girar cua,
a buscar un bon lloquet
i arraulits, a bon recer,
fer noneta entre les branques
dels vells arbres del passeig.

Traces del dia

La jornada va esvaint-se,
s'esmicola lentament.
I entre ombres veiem traces
del llarg dia,
tan intens.

La llum primera
que s'escolava
per la finestra
de bon matí.
El bes del pare,
l'aire a la cara.

Bon dia, mare!
Bon dia, fill!

Les llums del poble,
jocs de l'escola
i la cridòria
dels teuladins...

Baixem, a casa,
la persiana
en ser que arriba
l'hora foscant.
I tot s'afluixa
i s'atempera,
sentim la calma
que ens va abraçant.

Una veu dolça
que es fa polsim
mormola històries,
crida a dormir.
Tanquem parpelles
ja dins del llit.

Sentor de menta

La nit escampa sentors de menta
arreu del poble, que es queda quiet.
Ix de les cases una altra flaire,
de fusta seca de taronger
que crema alegre a les ximeneres,
fum que s'enlaira i que s'endú el fred.

Arriba l'hora de retirar-nos,
el llit espera ben calentet.
Els contes màgics que conta el pare,
i el fill escolta amb tan gran plaer,
omplen la cambra d'imatges belles
i els ulls tanquen molt lentament.

En Joan Ratot i na Ratolina

A Dani Miquel

Quan es pon el sol,
quan s'acaba el dia,
en Joan Ratot
i na Ratolina
tornen cap a casa,
ràpid van fent via.

Traginant pel bosc
busquen cada dia
el menjar més bo
i en fan una pila,
la porten al cau
per la seua cria.

Bategant-li el cor,
boja d'alegria,
al brancal espera
la rateta Lina,
la llum dels seus ulls,
l'estrella que els guia.

Bona nit, tresor!
Bona nit, bonica!

han dit Joan Ratot
i na Ratolina.
Tenen el temps just
d'abraçar la filla,
que morta de son
ja cau adormida.

El pare ja no pot més

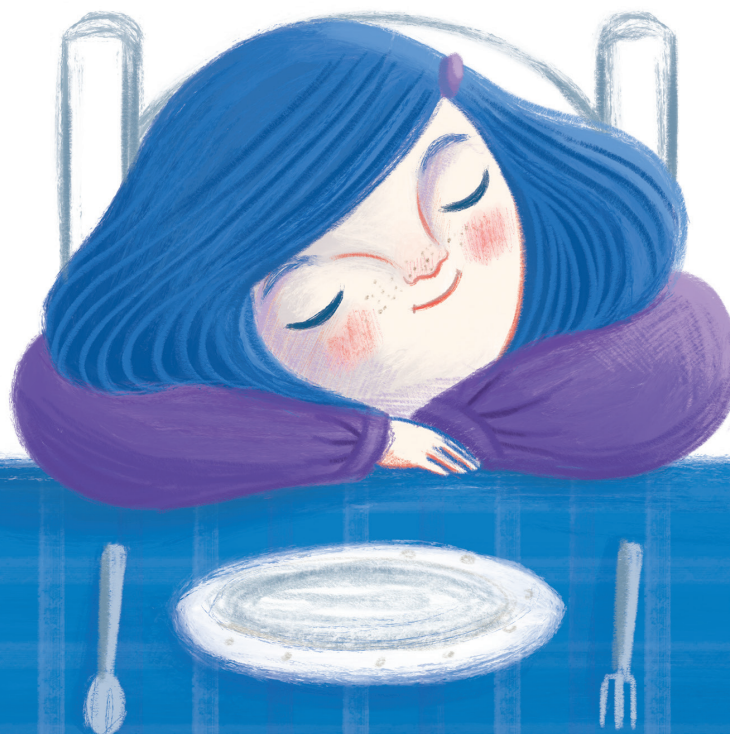
Fes noneta, vida meua,
que el pare ja no pot més,
la mare està a punt de vindre
i tinc el sopar per fer.

Adorm-te, videta meua,
adorm-te, tota dolçor,
adorm-te, galtes rosades,
adorm-te, nas de cigró.

Fes noneta, vida meua,
que el sopar està per fer,
la mare arribarà amb gana
i encara no sé què fer.

Adorm-te, galtes rosades,
adorm-te, nas de cigró,
adorm-te, videta meua,
adorm-te, tota dolçor.

La mare vindrà cansada,
el pare ho està també.
Si tu t'adorms, vida meua,
podrem descansar els tres.

Al llit!

Au, al llit
al primer crit!

Tot el dia
ja hem jugat,
hem trescat
i no hem parat.

Ara cal,
per descansar,
cloure els ulls
i no parlar.

Sols així
vindrà soneta
per donar-nos
un regal:
un bell somni
que ens durà
de viatge
fins demà.

Au, al llit...
i bona nit!

La puça més grossa

–Bona nit!

–La puça més grossa
que et pique el melic
i la més xicoteta
la punta del dit.

–I la mitjaneta?

–Aquesta,
que estiga quieta.

–I la que canta en anglés?

–Aquesta,
que no faça res.

–I la que sembla un confit?

–Que calle i que dorma
tota la nit,
com tu,
com jo,
com la puça que sembla un baló.

El donyet de la nit

Ha deixat la lluna
penjada a la finestra,
ha enganxat paraules
de nata al teu capçal.

Ha corregut terres,
ha navegat pel mar,
ha pescat riqueses
que et vol obsequiar.

T'ha portat un núvol,
te l'ha pintat de blanc,
li ha posat l'aroma
d'una estrella fugaç.

T'ha dut bells paisatges
de pobles molt llunyans.
Tanca els ulls amb força
i ben prompte els veuràs.

Bona nit

Bona nit, caramel dolç.
Un beset, una abraçada,
i a dormir, que ja és molt fosc.

Que el repòs et duga somnis
amb llumetes de colors,
amb bescuits, rotllets, pastissos,
codonyat, bombons, anissos
i gelats de molts sabors.
Somnis llargs i ben feliços,
somnis suaus com el cotó,
sense guerres ni baralles,
sense fam, sense misèries,
sense pobres que patesquen
pel poc seny d'alguns senyors.